

Forfatter: Stein, Johan Carl Hendrik Theobald

Titel: BREV FRA: Stein, Johan Carl Hendrik Theobald (1898-09-15)

Citation: Stein, Johan Carl Hendrik Theobald: "BREV FRA: Stein, Johan Carl Hendrik Theobald (1898-09-15)", i *Billedhuggeren Theobald Stein*, VILHELM TRYDES BOGHANDEL, s. 113. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002086981-000-shoot-L0020869810000028.pdf> (tilgået 25. juli 2024)

Anvendt udgave: Billedhuggeren Theobald Stein

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

15. Septbr. 98.

»Jeg hører, at Du læser Tacitus. Det var ret! Med Forlov at spørge: læser Herren den paa Latin? Eller gaar det Dig som da Apostlen Philip mødte den fornemme Gilding, der sad og kørte i sin Vogn, læsende i en Bog. Da saa Apostlen spurgte ham: »Forstaar du og, hvad du læser?« svarede den sorte: »Nej, hvordan skulde jeg vel det!« Du kan læse det efter i Apostlenes Gerninger. Jeg krammer lidt paa der Taucher i denne Tid, samtidig med at jeg laver Ornat paa Martensens Buste, hvortil jeg har laant en brilliant Bispekaabe fra Notre s. 114 Dame, som min Gliedermann nu lapses sig med. Har Du set, jeg er ude i »Vort Land« i Dag. Overhængt af en Neger lod jeg min Orakelstemme lyde om vore kunstneriske Projekter. Meldahl, Klein, Schultz og jeg syngte en Kvartet i Dag i Avisen, men vi følges ikke rigtig ad. Du vil le, naar Du læser alt det Vrøvl. Ogsaa fra »den tomme Tønde« buldrer det. Redaktøren har ærgret mig ved at tilføje et »Ærbødigst«, som slet ikke stod under Artiklen, men jeg vilde saamænd ikke klage, selvom der havde staaet »Med Højagtelse«. Vi skal have Selskab for Lazzerini »e la sua consortex«. Rissens og hvem vi ellers kan skrabe sammen af Folk, der kunde bruge Munden paa Fransk eller Italiensk. De fleste, vi kende, benytte den kun til at spise med. Vi maa hurtigst muligt ved Bordet se at faa Runden i Vejret paa Flaskerne — Freund skal med — saa kommer nok Humøret. Jeg bæver for at se »Nord og Syd«, om de bare har rettet en nederdrægtig Trykfejl. Jeg havde skrevet om salig Rissen, at han kunde have et luende Blik, og saa har det Asen af en Sætter givet ham et »lurende« Blik. Jeg satte rasende Mærke derved og Ordet helt skrevet i Margen samt alarmerede Redaktøren og dog, lur ham, det staar der nok. Gid jeg til Vinter kunde grave en eller anden salig afdød op. Det er en behagelig Tidsfordriv, og, unter uns, jeg mærker Tegn paa Forfatterforfængelighed, men sig det ikke til nogen. Jeg læser med en vis noget dæmpet Fornøjelse Julius Langes Breve. Jeg tror saa smaat, at Lange personlig ikke var saa charmeret i B., men benyttede ham som en Person, overfor hvem han kunde expectorere sig og øve sin Pen. Adgangen til Thorvaldsens Arkiv bliver ikke givet fri. Det manglede blot, at vi skulde have en Geschichte, der kunde hedde: »Thorvaldsen paa Kærlighedsstien«. Vi skulle snart have Bestyrelsesmøde. Saa kommer Sagen paa Tapetet og — paa Døren. Festen ved Afsløringen af Helms Buste var pæn. Jeg fik mange Komplimenter for den, som jeg dog nu til min Beskæmmelse af »Nationaltidende« ser er udført af Bissen! Jeg gør min Skitse til Springvandet færdig af al Kraft. Maaske lader jeg den dog blive hjemme og er ikke ulykkelig for det. Saa kan jeg maaske blive Dommer — det er langt lettere.«